

„Važte sílu slova, není bezmocné.“

Jitka Radimská se narodila 17. ledna 1948 v severomoravském Bohumíně jako druhé dítě manželům Novotným. Její tatínek pocházel z Brtnice u Jihlavy a živil se jako švec. Od této profese je také odvozeno jeho příjmení Novotný, což znamená, že švec šije boty z nové kůže. Maminka byla o 10 let mladší a část její rodiny se přistěhovala z Haliče. Jitka Radimská měla ještě o 6 let staršího bratra Pavla, který při jejím narození vylétl na náves a volal "My máme holčičku!" Příbuzných bylo mnoho z obou stran, ale nejoblíbenější byla teta Anežka. Na léto k ní jezdila malá Jitka do Brtnice, kde chodila do lesů na houby a užívala si čistý vzduch. Také se odmalička bála zvířat. Jednou jí domů přivedli nalezeného pejska a tehdy měla čtyřletá Jitka takový strach, že pes musel okamžitě pryč.

Na osudech celé rodiny se negativně podepsal nástup komunistického režimu v roce 1948. Tatínek musel opustit svoji živnost a nastoupil jako dělník v továrně. Maminka pracovala jako úřednice v kanceláři.

Na základní škole byla Jitka poměrně neklidné dítě. Posbírala několik poznámek, a tak byla za trest třídní učitelkou posazená vedle neklidnějšího kluka z celé třídy. Jenže tihle dva spolu velmi záhy uzavřeli důležité společenství a začali si tajně pomáhat při častých písémkách.

Od malička také milovala hru na klavír a svoji učitelku hudby. Když se však po maturitní zkoušce na gymnáziu rozhodovala mezi studiem jazyků či hudby, zvítězila láska k českému jazyku, literatuře a francouzštině, kterou vystudovala na Masarykově univerzitě v Brně (dříve UJEP).

V roce 1970 se provdala za svoji životní lásku – zootechnika Milana. Svatbu měli na zámku v Telči a hostina proběhla v restauraci U Černého orla. Protože přípravy byly poněkud hektické, až na veselce zjistili, že zapomněli objednat svatební dort. Museli se tedy spokojit s narychlo sehnaným dortem polárkovým. Již jako manželský pár se přestěhovali do dalekého Českého Krumlova, z čehož Jitky rodiče měli pramalou radost. Tam také začala učitelská kariéra čerstvé absolventky, když nastoupila na místní gymnázium, kde působila až do počátku 90. let 20. století.

Po sametové revoluci se zkušené středoškolské pedagožce otevřely netušené obzory. Ve spolupráci s Pascalem Hansem, tehdejším pedagogickým poradcem vyslaným Francouzským institutem do jižních Čech, organizovala rozšiřující studium francouzštiny pro vystudované pedagogy, aby si mohli doplnit

kvalifikaci o další předmět. Na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity založila romanistické pracoviště, které přešlo v roce 2007 jako Ústav romanistiky na nově vzniklou Filozofickou fakultu. Se změnou zaměstnání souvisel i začátek akademické kariéry, kde zpočátku bylo nutné kombinovat výuku i doktorské studium na FF MU, aby Jitka Radimská disponovala odpovídajícím vzděláním. Na brněnské Filozofické fakultě se také v roce 2000 habilitovala mezioborovou prací „*Francouzské 17. století v eggenberské zámecké knihovně v Českém Krumlově.*“ O devět let později ji prezident republiky Václav Klaus jmenoval profesorkou v pražském Karolinu.

Kromě akademických hodností obdržela Jitka Radimská i mnoho významných ocenění, mezi které náleží například pamětní medaile Jihočeské univerzity, Řád akademických palm, ocenění udělené od Mezinárodní federace učitelů živých jazyků FIPLV za rozvoj a zkvalitňování výuky cizích jazyků a šíření cizojazyčné kultury ve své zemi nebo cena rektora Jihočeské univerzity za prestižní vědeckou publikaci za rok 2020.

Dále je také autorkou několika monografií, učebnic a výukových materiálů francouzského jazyka. Kniha, které si Jitka Radimská nejvíce váží, je *Moje planeta: francouzština pro děti od 4 let = Maplanète: le français pour les enfants à partir de 4 ans*. Jedná se o učebnici francouzštiny pro děti z mateřských škol, které ještě neumí číst.

V létě roku 2020 oslavili manželé Radimští zlatou svatbu a po půl století se dočkali opožděného svatebního dortu.

V současnosti si Jitka Radimská užívá své rodiny a mnoha různorodých zálib, mezi které patří především zpěv a studium italštiny. Na jazykové pobyty do krásných italských měst vyráží nejraději se svým vnukem. Žije spokojeně se svým pejskem v jihočeském Kájově.